

BHP WOLONTARIUSZA

Wolontariat Fundacji „Na Ratunek Dzieciom z Chorobą Nowotworową”

Większość dzieci w klinice „Przyłądek Nadziei” ma **osłabioną odporność organizmu**. Dlatego dokładamy wszelkich starań, żeby zminimalizować u nich ryzyko zarażenia się od osób postronnych.

Niniejsza lista środków bezpieczeństwa jest długa, lecz niezbędna.

W razie jakichkolwiek wątpliwości zawsze możesz zwrócić się do **Koordynatora Wolontariatu** oraz do pracowników **Zespołu Wsparcia Psychospołecznego**.

Jesteśmy po to, żeby ci pomóc!



Jak przygotować się do wizyty?

- Przed wizytą u dziecka **koniecznie zmień obuwie** – na podszewkach butów znajduje się wiele zarazków. Nasza troska wynika stąd, że niektóre dzieci lubią wkładać sobie zabawki do ust, które wcześniej upadły im na podłogę. Jeżeli taka sytuacja przydarzy ci się podczas wizyty u dziecka, koniecznie zdezynfekuj zabawki, które upadną na podłogę, **zanim podasz je dziecku**.
- Po powrocie do domu **wypierz ubrania**, które nosiłeś/nosiłaś podczas wizyty w klinice – chemioterapeutyki parują z ciała pacjentów, którzy mogą w tym czasie przechodzić infekcję.
- **Nie używaj intensywnych perfum** – węch pacjentów w trakcie chemioterapii jest bardzo wrażliwy.
- Spodnie/krótkie spodenki powinny sięgać **co najmniej do kolan** – skóra posiada naturalną florę bakteryjną, a dzieci powinny mieć z nią ograniczony kontakt. Jeżeli przychodzisz w spodenkach do kolan, koniecznie zdezynfekuj nogi.
- **Długie włosy** zwiąż lub zepnij w kok.
- Rzeczy osobiste i ubrania przechowuj w pokoju wolontariatu nr 00.071.
- Na oddziały wchodź w **koszulce Wolontariusza**.



Dezynfekcja, zasady postępowania

Dezynfekcja i mycie rąk to dwie odrębne procedury

Dlatego:

- Dezynfekuj alkoholowym preparatem SkinSept (lub innym), natomiast ręce umyj wodą z mydłem. **Nad umywalkami znajdziesz dokładne instrukcje.**



Pamiętaj!

Przed wizytą u dziecka:

UMYJ, WYSUSZ, ZDEZYNFEKUJ!

Po wizycie:

UMYJ, WYSUSZ, ZDEZYNFEKUJ!

Przy wchodzeniu i wychodzeniu z Oddziału:

ZDEZYNFEKUJ RĘCE!

Wysuszenie rąk po myciu, a przed dezynfekcją jest bardzo ważne, ponieważ woda rozcieńcza preparat dezynfekujący i osłabia jego działanie.

Warto stosować zasadę, która głosi: **„im mniej dotykam, tym lepiej”**.

Dlatego:

- Nie dotykaj pacjenta.
- Nie siadaj na jego łóżku.
- Jeśli gracie w gry, pamiętaj, że muszą być wcześniej zdezynfekowane sprayem SkinSept.
- Jeżeli podczas wizyty upadnie ci na ziemię jakakolwiek rzecz, **nie podawaj jej pacjentowi, dopóki jej nie odkazisz** – w tym celu użyj preparatu w sprayu SkinSept.

W przypadku jakichkolwiek wątpliwości, poproś pielęgniarkę o pomoc.

- **Wszystkie materiały zakaźne** – wymioty, kał, krew, ślina, katar, pieluchy, chusteczki, łzy itp. – neutralizują **pielęgniarki** – ty staraj się niczego **nie dotykać**.
- Ponadto **nie jedz i nie pij przy pacjencie**.



Wejście na oddział

Po wejściu na oddział podejdź **do lady pielęgniarskiej**. Przedstaw się i zapytaj, czy możesz odwiedzić dane dziecko oraz czy są wymagane **dodatkowe procedury sanitarne**. Dziecko może znajdować się w sali zamkniętej, w izolacji lub po bolesnym zabiegu. Jeżeli taka sytuacja będzie miała miejsce, skontaktuj się z Koordynatorem Wolontariatu.

Pojedyncza wizyta u dziecka nie powinna trwać dłużej niż **1,5 – 2 godziny**. Dłuższa wizyta jest sanitarnie niehigieniczna.



Stan zdrowia

Pamiętaj! Do kliniki przychodź w 100% zdrowy! **Kaszel, katar, stan podgorączkowy, nadmierne pocenie się, ból gardła, głowy** mogą być pierwszymi oznakami rozwijającego się zakażenia. W przypadku pojawienia się wspomnianych objawów:



- Nie odwiedzaj dzieci.
- Nie odwiedzaj dzieci również 2 tygodnie po przebytych przeziębieniu.

W przypadku wystąpienia innych chorób już po wyzdrowieniu, a przed ponownym przyjściem do kliniki, skonsultuj się z Koordynatorem Wolontariatu.

Nie odwiedzaj dzieci również w przypadku pojawienia się **opryszczki** – już od momentu poczucia swędzenia w miejscu, w którym zwykle się ona pojawia.



Oddział Wzmoczonego Nadzoru (w skrócie: OWN) oraz Oddziały: Przeszczepowy i Poprzyszczepowy

Przed wejściem na **Oddział Wzmoczonego Nadzoru** znajduje się śluza. Żeby do niej wejść, należy zadzwonić dzwonkiem, który znajduje się przy drzwiach.

Pielęgniarka otworzy drzwi. Kiedy znajdziesz się w **śluzie – pamiętaj, żeby umyć dokładnie ręce, a następnie osuszyć ręcznikiem papierowym i zdezynfekować!**

Przed wejściem do jakiegokolwiek dziecka na **OWN skonsultuj się z pielęgniarką** w celu założenia maseczki lub fartucha jednorazowego użytku.

Oddział Przeszczepowy

ma identyczną procedurę odkażającą jak OWN – dlatego standardowo **umyj i zdezynfekuj ręce**.

- Wchodząc do śluzy, włóż **ochraniacze na buty zmienne** oraz fartuch jednorazowego użytku. Wychodząc ze śluzy – na wprost znajduje się oddział poprzyszczepowy.

Na tym oddziale przy ladzie pielęgniarskiej znajduje się jednorazowy **granatowy strój**, który musisz **koniecznie** założyć przez wejściem na oddział przeszczepowy. Jednorazowy strój zakładamy na nagie ciało (zostaje jedynie bielizna). Jeżeli zdarzy się sytuacja, w której strój upadnie na podłogę, wówczas bierzemy i zakładamy nowy.

- Na oddział przeszczepowy wnosimy jedynie **nowe zabawki**.
Przed odwiedzeniem dziecka należy je koniecznie zdezynfekować.
Jeżeli sala jest zamknięta, wówczas **nie wchodzimy do niej**.
Tylko kontaktujemy się z Koordynatorem Wolontariatu, który następnie decyduje o tym, jakie dziecko możesz w danym momencie odwiedzić.

Za pierwszym razem zostaniesz wprowadzony przez Koordynatora Wolontariatu.



Działania, których wolontariat nie realizuje

Naszym celem jest zapewnienie ci bezpiecznych warunków pracy

Dlatego istnieją działania, których nie realizujemy jako Wolontariat. Zaliczamy do nich:

Pielęgnacja dziecka

- Nie zmieniamy pieluch, nie przebieramy ani nie przemywamy dziecka.
- Nie zmieniamy pościeli.

Sprzątanie i utylizowanie wydzielin i płynów ciała

- Nie wycieramy śliny, nosów dzieci, nie sprzątamy wymiotów, wydzielin, wydaliny, krwi.
- Nie narażamy się na kontakt z nimi – leży to w gestii personelu kliniki. Personelowi zgłaszamy każdą sytuację, która wymaga szybkiego posprzątania wydzielin, płynów ciała i krwi.

Jeśli dziecko np. wymiotuje, poinformuj o tym pielęgniarkę tak szybko jak to możliwe (ale w sposób stonowany i niewywołujący paniki u dziecka). Jeśli personel kliniki nie może stawić się w trybie natychmiastowym, nie dotykaj wydzielin, wydaliny i krwi – cierpliwie czekaj na pojawienie się personelu.

Kontrolowanie sposobu i czasu przyjęcia dawek leków

- Informowanie rodziców o stanie zdrowia dziecka – w żadnym wypadku nie przekazujemy rodzicom jakichkolwiek informacji medycznych, ani nie pośredniczymy w kontakcie na linii **personel-rodzic** oraz **terapeuta-rodzic**.



Pamiętaj!

Nie jesteśmy personelem medycznym kliniki. Dlatego nie jesteśmy uprawnieni do informowania rodzica o wynikach badań, objaśniania procedur i badań medycznych oraz interpretacji wyników badań. W przypadku pojawienia się tego typu pytań kierujemy rodzica do personelu medycznego lub terapeutów Zespołu Wsparcia Psychospołecznego.

Wykonywanie jakichkolwiek procedur medycznych

Nawet jeśli posiadasz przeszkolenie medyczne lub masz specjalne uprawnienia, nie możesz wykonywać jakichkolwiek procedur medycznych jako Wolontariusz podczas wizyty w klinice.

- Nie zajmujemy się podawaniem leków, zakręcaniem/odkręcaniem kroplówek, zakładaniem/zdejmowaniem bandażu/plastrów oraz innymi zabiegami medycznymi – nie mierzymy dzieciom temperatury ani ciśnienia.

Długoterminowa opieka nad dzieckiem

Pojedyncza wizyta **nie powinna trwać dłużej niż 1,5 – 2 godziny**.

Jeżeli rodzic planuje pozostawić dziecko na dłużej niż 2 godziny, potrzebę tę zgłasza najpierw Koordynatorowi Wolontariatu.

Oceniamy wówczas możliwość udzielenia pomocy oraz pośredniczymy w kontakcie wolontariusz-rodzic.

Nie wymieniamy się z rodzicami swoimi numerami telefonu.

Jeżeli rodzic będzie potrzebował kontaktu z wolontariuszami, podajemy numer telefonu do Koordynatora Wolontariatu.



Ważne!

Nie dzielimy się z rodzicami wskazówkami na temat diety dziecka oraz nie doradzamy dietetycznie. Jako wolontariusze nie oferujemy rodzicowi produktów oraz usług, którymi zajmujemy się poza wolontariatem.

Jeżeli rodzic lub personel poprosi cię o którąś z powyższych czynności, poinformuj go, że nie możesz zaoferować mu takiej formy pomocy. Wyjaśnij, że nie jest to twoja zła wola, lecz takie obowiązują zasady działania Wolontariatu.

Poinformuj, że w przypadku zaistnienia tego typu sytuacji polecono ci przekazać dane kontaktowe do Koordynatora Wolontariatu. Jest on osobą odpowiedzialną za decyzję dotyczącą niewykonywania powyższych czynności.

Istnieje możliwość, że w trakcie twojego wolontariatu uzyskasz dostęp do danych osobowych oraz do danych o stanie zdrowia dziecka. Mogą ci zostać przekazane na przykład w trakcie rozmowy z rodziną dziecka.



Pamiętaj, że są to informacje poufne i chronione prawnie.

Pod żadnym pozorem nie wolno dzielić ci się nimi z osobami trzecimi! Nie przekazujemy pacjentowi żadnych danych medycznych dotyczących stanu jego zdrowia lub innych pacjentów.

Decyzja o udzieleniu dziecku informacji o stanie jego zdrowia należy do rodziców.

Nigdy nie poszukujemy informacji o chorobie, diagnostyce, badaniach, farmakoterapii, chemioterapii, zabiegach i rokowaniach pacjenta.



Specyfika kliniki „Przyłądek Nadziei”

Kontakt z dziećmi

W klinice „Przyłądek Nadziei” przebywają małe, kilkuletnie dzieci i nastolatki do 18. roku życia. W związku z czym każdy pacjent wymaga od wolontariusza indywidualnego podejścia.

Specyfika pracy w klinice „Przyłądka Nadziei”

Przygotuj się na nieprzewidziane sytuacje. W klinice nie jesteśmy w stanie w 100% zaplanować naszych wizyt u dzieci. Powodzenie twojej wizyty zależy od samopoczucia dziecka w danym dniu.

Co zrobić w takiej sytuacji? Skontaktuj się wtedy z Koordynatorem Wolontariatu, który przekieruje cię do dziecka z tej lub innej grupy wiekowej.



Odpowiednia reakcja

Wizyta z jakiegoś powodu nie układa się po twojej myśli. Powody mogą być różne – dziecko jest na innym poziomie rozwoju i nie jest zainteresowane danym typem zabawy lub wydaje się mało zaangażowane albo po prostu zmęczone. Dlatego starajmy się być **elastyczni**. W klinice „Przyłądek Nadziei” musimy skutecznie reagować na szybkie zmiany oraz dopasowywać się do stanu, w jakim aktualnie znajduje się dziecko.

Pamiętaj, że dzieci są w trakcie leczenia – część z nich jest bez włosów. Bywają również zmęczone i apatyczne z powodu chemioterapii lub samego faktu choroby.

Zadaniem wolontariuszy jest dostarczać im jak najwięcej powodów do uśmiechu!

Dzieci komentują otoczenie i sytuację, w której się znajdują – zdarza się, że wprost opowiadają o chorobie lub porównują swoje wyniki morfologii z wynikami innych dzieci przebywających na sali.

Mogą też powiedzieć: „A ja mam założony cewnik Broviaca i mnie boli!”. Na początku możesz nie wiedzieć, jak się zachować w tej czy innej sytuacji – czy należy dziecko pocieszyć, czy może szybko zmienić temat?

Prawidłowa reakcja jest następująca: nie uciekaj od tematu choroby – przyjmij postawę **słuchacza**.

Dziecku najczęściej wystarczy, że zostało wysłuchane i samo wraca do zabawy lub innych zajęć.



Wartości Wolontariatu w pracy z dzieckiem

Nasz Wolontariat i wszystkie nasze działania opierają się na wartościach, takich jak: **radość, obecność, odpowiedzialność, zespółowość, rozwój**.

Poniżej znajdziesz kilka przykładowych zachowań zalecanych w naszym Wolontariacie.

Radość

- Dajemy jak najwięcej powodów do uśmiechu i dostarczamy pozytywną energię.
- Jeśli mamy zły dzień i nie jesteśmy w stanie zapanować nad naszym nastrojem, nie przychodzimy do kliniki. W takim stanie nie możemy być wsparciem dla dziecka i jego rodziny. Udajemy się do pacjentów wyłącznie w dobrej formie i w dobrym nastroju.
- Zachowujemy się naturalnie - w zgodzie z własną naturą i stylem pracy. Prawdziwa radość wynika z bycia sobą – dlatego nie udajemy kogoś, kim nie jesteśmy na co dzień.
Każdy z nas poszukuje swojego indywidualnego stylu pracy z dzieckiem.

Obecność

- Akceptujemy emocje drugiej osoby, także smutek czy stan żałoby, dlatego nie pocieszamy na siłę oraz nie mówimy, że „będzie dobrze”.
- Skupiamy się bardziej na słuchaniu niż na mówieniu. Nie zagadujemy drugiej osoby i nie narzucamy jej tematów do rozmów.
- W trakcie wizyty u dziecka wyciszamy telefon, nie zaglądamy do niego i nie piszemy smsów.

Odpowiedzialność za swoje słowa

Nie mów dziecku, że jeszcze je odwiedzisz czy przyjdiesz do niego za tydzień. Dziecko będzie pamiętać i czekać na ciebie. Czasem zdarza się tak, że z jakiegoś powodu nie możesz dotrzeć do kliniki, bądź dziecko jest w sali zamkniętej i nie możesz dziecka w tym momencie odwiedzić.

Jeżeli dziecko zapyta cię, czy jeszcze przyjdiesz do niego, możesz odpowiedzieć, że poprosisz Koordynatora Wolontariatu, żeby odwiedził je wolontariusz, który w tym czasie będzie obecny w klinice.

Dane osobowe i medyczne

Naszym celem nie jest zbieranie informacji o chorobie dziecka ani o aktualnym stanie jego zdrowia, w tym o etapach leczenia i ewentualnych prognozach.

Nie poruszamy tematu choroby jako pierwsi – to nasi terapeuci są w stanie najlepiej pomóc dziecku w zakresie zrozumienia i radzenia sobie z chorobą.

Jeśli dziecko poruszy temat choroby jako pierwsze, cierpliwie je wysłuchaj. Pamiętaj jednak, aby nie udostępniać mu informacji o stanie jego zdrowia. Jeżeli wszedłeś w ich posiadanie (np. w wyniku rozmowy z terapeutą, lekarzem lub usłyszałeś rozmawiający ze sobą personel medyczny), **nie udzielaj ich dziecku.**

Są to informacje poufne i według prawa **to rodzic decyduje, które informacje medyczne mogą być przekazane dziecku.**

Jeżeli dziecko aktywnie domaga się od ciebie tych informacji, zgłoś to terapeutom z Zespołu Wsparcia Psychospołecznego. Nie ulegaj naciskom dziecka, nawet jeśli uznasz, że ma prawo wiedzieć.



Czego nie mówimy i nie robimy

Przygotowaliśmy dla ciebie kilka końcowych wskazówek:

- Skupiamy się na pozytywnym obszarze życia oraz na tym, na co mamy faktycznie wpływ.
- Akceptujemy emocje drugiej osoby, również takie jak smutek czy żalobę. Nie pocieszamy na siłę i nie mówimy, że „wszystko będzie dobrze”.
- Zachowujemy się spokojnie i przewidywalnie – nie wykonujemy gwałtownych ruchów, ani nie robimy nadmiernego hałasu.
- Nie przekraczamy granic drugiej osoby.
- Nie robimy sobie zdjęć z dziećmi (oraz nie wrzucamy ich na portale społecznościowe).
- Nie dzielimy się z dzieckiem ani z rodzicami opowieścią o naszej własnej chorobie, ani o jej przezwyciężeniu.
- Dążymy do bycia wsparciem oraz dawcami pozytywnej energii. Chcemy towarzyszyć w emocjach, ale nie chcemy przeżywać ich razem z dziećmi. Naszą rolą nie jest doradzanie ani pocieszanie – tylko obecność, bycie przy nich i towarzyszenie w trakcie leczenia.



Współpraca z rodzicami

Jednym z głównych celów pracy Terapeutów z Zespołu Wsparcia Psychospołecznego jest wspieranie rodziców w taki sposób, żeby byli **ostoją dla swojego dziecka**. Jako Wolontariusze Fundacji pomagamy im w realizacji tego celu poprzez:

- Spędzanie czasu z dziećmi po to, żeby rodzic miał czas na prywatną rozmowę z Terapeutą.
- Spędzanie czasu z dziećmi po to, żeby rodzic miał czas na załatwienie swoich prywatnych spraw lub odpoczynek.
- Wspieranie rodziców naszą obecnością i dobrym słowem.

Nierzadko spotykamy się z sytuacją, w której jeden z rodziców opiekuje się małym pacjentem „Przyłądka Nadziei”, a drugi rodzic opiekuje się pozostałymi dziećmi w domu.

Rodzice nie mają wówczas ani chwili na odpoczynek. Pozwolenie im na chwilę samotności lub wyjście na kawę stanowi dla nich znaczne wsparcie i pozwala złapać oddech.

Rodzice niekiedy opowiadają nam o dotychczasowych przejściach oraz trudnościach, z jakimi borykają się od momentu zdiagnozowania choroby.

Aby skutecznie wesprzeć takie osoby, niezbędne są odpowiednia wiedza oraz doświadczenie. Posiadają je terapeuci z Zespołu Wsparcia Psychospołecznego, którzy odpowiadają za udzielanie pomocy rodzicom.

Nasza rola, jako wolontariuszy Fundacji, polega na **wysłuchaniu rodzica i okazaniu mu wsparcia w trudnych chwilach**. Jeśli widzimy, że dany rodzic potrzebuje dodatkowej pomocy, zgłaszamy to Koordynatorowi Wolontariatu.



Kontakt z pacjentami i opiekunami

- Wchodząc do pokoju dziecka, najpierw pukamy. Po czym wchodzimy dopiero, kiedy rodzic bądź dziecko wyrażą na to zgodę.

- Przedstawiamy się: „Cześć, mam na imię [tu twoje imię], jestem wolontariuszem”.
- Zanim rozpoczniemy zabawę lub rozmowę z dzieckiem najpierw **zapytajmy rodzica/opiekuna, czy nie ma nic przeciwko temu.**
- Pokazujemy zabawki i gry, które przynieśliśmy ze sobą. Następnie pytamy dziecko, czy ma ochotę pobawić się z nami. Jeżeli dziecko odpowie przecząco, wówczas pytamy, na co miałoby ochotę, po czym schodzimy do pokoju wolontariatu po odpowiednie zabawki lub przybory do malowania itp.

My jako wsparcie

- Jeżeli widzisz, że rodzic/opiekun dziecka potrzebuje rozmowy – zostań z nim i wysłuchaj go.
- Jeżeli opiekun jest w gorszym stanie emocjonalnym, pamiętaj, że to **Terapeuci Zespołu Wsparcia Psychospołecznego dysponują odpowiednią wiedzą i niezbędnym doświadczeniem**, które pozwala udzielić stosownej pomocy.
- Koniecznie poinformuj ich o tym, co zaobserwowałeś – nasza próba udzielenia pomocy na własną rękę może doprowadzić do nieoczekiwanych i przykrych konsekwencji.
- **Dane osobiste i medyczne/obecny moment leczenia oraz rokowania.** Jeżeli rodzic chce o tym rozmawiać, słuchamy go. Nigdy nie poszukujemy w sposób aktywny powyższych informacji.

System danej rodziny

- Nigdy nie oceniaj, w jaki sposób rodzic wychowuje własne dziecko.
- Nie pouczaj go i nie proponuj alternatywnych rozwiązań.
- Swoje spostrzeżenia i refleksje zgłoś Terapeutom z Zespołu Wsparcia Psychospołecznego.
- Nasza pomoc wolontariacka opiera się na **wsparciu, wysłuchaniu, obecności i zabawie z dzieckiem**. Pozostałymi formami wsparcia zajmują się Terapeuci z Zespołu Wsparcia Psychospołecznego.

**Witamy Cię w gronie Wolontariuszy kliniki
Przyłądek Nadziei!**

